

MIERCZY (1) *sb m*

G a. A pl mierzczych.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. miernicki.

Człowiek dokonujący pomiarów; tu: urzędnik dokonujący lub nadzorujący podziału gruntów:
Tyberiusz tedy Gracchus [...] wydał takie prawo: Aby Pánowie wśzyłcy z dawná pofiádłe ziemie łwe między ludzie pułzczałł. [...] Trzech mierzczych poštánowił. *Phil P4.*

Cf MIERNICZY, **MIERNIK**

AŻ